CHƯƠNG 2355

Bồi thường trước, rồi nói đến nhân quả

Nếu đã như vậy thì không còn gì để bàn nữa! Tiêu Tri Quân cau mày nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân nghĩ ngợi một lát rồi nói: “Được thôi... chuyện cửu phẩm thần khí để sau hãy nói!”

“Chúng ta cứ giải quyết từng bước một!”

Hạ Nhân lấy ra một miếng ngọc giản, nói: “Tiêu đại trưởng lão, mời ngài xem qua, đây là danh sách tổn thất của ta!”

“Bên trong liệt kê toàn bộ thần đan trong cửa hàng của ta!”

“Ta cũng không lừa các ngươi, cứ dựa theo giá thị trường hiện tại mà bồi thường đúng giá là được!”

Trước khi Tiêu gia đại trưởng lão đến đây, ông ta đã sớm chuẩn bị tâm lý. Ông ta xem danh sách Hạ Nhân đưa ra rồi nói: “Cũng không quá đáng, đây là lượng hàng một cửa tiệm bình thường cần có!”

“Tổng giá trị cụ thể, ta cũng công nhận!”

“Đây là thần kim, ngươi cầm lấy đi!”

Một chiếc nhẫn màu tím bị ném xuống bàn trước mặt Hạ Nhân.

Hạ Nhân không cầm chiếc nhẫn lên ngay, mà tách ra một tia thần niệm thăm dò vào trong xem xét.

Bên trong toàn là thần kim, hơn nữa còn là cực phẩm thần kim.

Hạ Nhân hít ngược mấy hơi khí lạnh. Khá lắm, những gia tộc luyện đan này quả thật giàu có. Cực phẩm thần kim hiếm thấy bên ngoài, chỗ này của ông ta vậy mà có đến một vạn khối?

“Được!” Hạ Nhân thu thần kim lại, nói: “Bồi thường xong số đan dược trong cửa hàng, ta không tìm các ngươi nữa!”

“Bây giờ nói đến những khoản bồi thường khác đi!”

“Những khoản bồi thường khác?” Tiêu Tri Quân nói: “Còn khoản nào khác nữa?”

“Có!” Hạ Nhân nói: “Trưởng lão Tiêu gia các ngươi là Tiêu Tri Ngộ, trước sau đã dùng thần niệm công kích ta sáu lần!”

Đương nhiên, thực tế là bảy lần.

Không phải Hạ Nhân hào phóng, mà là vì bảy lần công kích của Tiêu Tri Ngộ, cộng thêm ba lần công kích của Không Gian Thần Đế, tổng cộng đã đủ mười lần.

Vượt quá giới hạn chín lần công kích mà lúc trước Hạ Nhân nói thần phù có thể chống đỡ.

Nếu chuyện này truyền ra ngoài, e rằng sẽ có vài vị Thần Đế lại tìm ta đòi một lời giải thích.

Sáu lần hay bảy lần, thật ra khác biệt cũng không lớn.

“Chuyện này, ngươi đừng nói là không biết!” Hạ Nhân nhìn chằm chằm Tiêu Tri Quân.

Tiêu Tri Quân nói: “Ta biết... sư tôn ta đã nói rồi, Tiêu Tri Ngộ cũng thừa nhận!”

“Sư tôn nói, trên người ngươi có một tấm thần phù cửu phẩm, có thể ngăn cản công kích thần niệm của người khác!”

“Đúng!” Hạ Nhân nói: “Cứ cho là tấm thần phù cực phẩm cửu phẩm này... ha... tổng cộng chín lần, đệ đệ thứ hai của ngươi đã phá hỏng sáu lần của lão tử!”

“Chuyện này, chính ngươi nói xem, có nên bồi thường không?”

“Không thể cứ thế cho qua được, đúng không?”

“Chỉ nói riêng chuyện này, ngươi định bồi thường thế nào?”

Tiêu Tri Quân nghiến răng, nói: “Ta bồi thường. Ngươi cứ đưa ra điều kiện đi!”

“Được!” Hạ Nhân nói: “Không giấu gì ngươi, mấy ngày trước, tấm thần phù này của ta không chỉ ngăn được công kích thần niệm của trưởng lão Tiêu Tri Ngộ bên các ngươi, mà còn ngăn được công kích thần niệm của Không Gian Thần Đế!”

“Chuyện này nếu ngươi không tin thì có thể đi hỏi sư tôn ngươi!”

“Cho nên đồ của ta đúng là cửu phẩm, tuyệt đối không có vấn đề, già trẻ không lừa!”

“Một tấm cực phẩm thần phù đổi lấy ba tấm thượng phẩm, ngươi thấy hợp lý chứ?” Nói xong, Hạ Nhân hỏi Tiêu Tri Quân một câu.

Hạ Nhân nói: “Nhị trưởng lão nhà các ngươi đã làm hỏng hai phần ba số cực phẩm thần phù của ta, quy đổi ra chính là hai tấm thần phù cửu phẩm thượng phẩm!”

“Một tấm cửu phẩm thượng phẩm đổi lấy hai mươi tấm bát phẩm thượng phẩm, không có vấn đề gì chứ?”

“Một tấm bát phẩm thượng phẩm đổi lấy hai mươi tấm thất phẩm thượng phẩm, không có vấn đề gì chứ?”

“Để ta tính xem nào, hai tấm cửu phẩm thượng phẩm là bốn mươi tấm bát phẩm thượng phẩm, tức là tám trăm tấm thất phẩm thượng phẩm!”

“Thế này đi, ta cũng không chiếm lợi của ngươi, tám trăm tấm thất phẩm hạ phẩm ta cũng có thể chấp nhận!”

Nghe Hạ Nhân báo giá, Tiêu Tri Quân suýt nữa hộc máu!

Ông ta cảm thấy đầu óc mình như phình to ra.

Cái này… có khác gì cướp bóc đâu?

“Phù…” Tiêu Tri Quân thở hắt ra một hơi thật sâu: “Đạo hữu… ngươi thật không nói lý!”

“Không nói lý?” Hạ Nhân xòe hai tay: “Vậy Tiêu đại trưởng lão, ngài nói xem ta không nói lý ở chỗ nào?”

“Phép tính vừa rồi của ta, có chỗ nào không hợp lý?”

Nếu dựa theo cách tính vừa rồi của Hạ Nhân thì quả thật không có gì không hợp lý.

Hơn tám trăm tấm thất phẩm thần phù, chuyện này cũng quá vô lý rồi.

“Thế này đi!” Hạ Nhân nói: “Nếu ngươi không muốn đưa ta hơn tám trăm tấm thất phẩm thần phù, đưa hai tấm cửu phẩm thượng phẩm thần phù cũng được!”

“Như vậy chẳng phải trông cũng không nhiều đến thế sao?”

“Haiz…” Tiêu Tri Quân thở dài, nói: “Không có… không giấu gì Thái Hư đạo hữu, nhà chúng ta thật sự không có thần phù gì cả, chúng ta là gia tộc luyện đan!”

“Hay là thế này… chúng ta dùng thần đan để bồi thường!”

“Tám trăm tấm thần phù, đổi lấy tám trăm viên thất phẩm thần đan!”

Hạ Nhân cười nhạt: “Không được!”

“Tiêu Tri Quân, ngươi coi ta là kẻ ngốc sao?”

“Thần phù và thần đan cùng cấp có thể cùng một mức giá à?”

“Thế này, mỗi tấm thần phù, ngươi đưa ta một lô thần đan!”

“Tổng cộng tám trăm lô thất phẩm thần đan!”

“Ta không kén chọn, hạ phẩm cũng được!”

Khóe miệng Hạ Nhân nở một nụ cười nhàn nhạt: “Ta là người dễ nói chuyện nhất đấy. Nếu ngươi không tin thì chúng ta cứ tìm một thương hội lớn đến định giá thử!”

“Bốn trăm!” Tiêu Tri Quân chẳng buồn nói thêm lời thừa: “Bốn trăm lô thất phẩm thần đan... tuyệt đối không thể nhiều hơn!”

Hạ Nhân nói: “Được, nhưng chủng loại đan dược sẽ do ta quyết định!”

Cuối cùng Hạ Nhân yêu cầu một trăm lô Đại Đạo Đăng Hoàng Đan, còn các loại đạo đan thuộc ngũ hành thì mỗi loại sáu mươi lô, tổng cộng đủ bốn trăm lô.

Vốn tưởng Tiêu gia nhất thời cũng không thể lấy ra nhiều đan dược như vậy, cần phải chờ một thời gian mới giao hàng được.

Kết quả, Tiêu Tri Quân chỉ mất vài nhịp thở để sắp xếp sơ qua, rồi lại ném chiếc nhẫn thứ hai đến trước mặt Hạ Nhân.

“Thái Hư đạo hữu, bên trong này chính là bốn trăm lô đan dược ngươi yêu cầu!”

“Một trăm lô Đại Đạo Đăng Hoàng Đan, các loại đạo đan thất phẩm thuộc ngũ hành, mỗi loại sáu mươi lô!”

“Tất cả đều là hạ phẩm, ngươi xem đi!”

Hạ Nhân hít ngược một hơi khí lạnh. Vãi chưởng, vãi chưởng, vãi chưởng…

Đây chính là nền tảng của gia tộc hoàng thần sao?

Hơn nữa, ta vừa yêu cầu thất phẩm thần đan là người ta lập tức có ngay. Điều đó cho thấy thất phẩm thần đan không chỉ có mấy loại này, những loại khác cũng nhiều vô kể.

Vậy những thứ ta yêu cầu chẳng qua chỉ là một giọt nước giữa biển cả thôi sao?

“Khá lắm!” Hạ Nhân đầy cảm khái nhìn Tiêu Tri Quân, nói: “So với gia tộc luyện đan các ngươi, ta đúng là quá nghèo. Nội tình của các ngươi thật quá hùng hậu!”

“Hừ…” Trên mặt Tiêu Tri Quân lộ ra một tia kiêu ngạo, ông ta hừ lạnh một tiếng, đến mức chẳng buồn trả lời Hạ Nhân về vấn đề này.

“Được rồi!” Một lát sau, Tiêu Tri Quân nói: “Lần này coi như đã bồi thường đầy đủ rồi chứ?”

“Chưa đâu!” Hạ Nhân thu hai chiếc nhẫn lại, lắc đầu nói: “Gấp gì chứ, sổ sách phải tính từng khoản một, cứ từ từ, không vội!”

“Còn nữa?” Tiêu Tri Quân nổi giận: “Thái Hư, ngươi chưa xong đấy à?”

Hạ Nhân nói: “Tiêu đạo hữu, sao ngươi có thể nói như vậy?”

“Vừa rồi chỉ là bồi thường, quả thật đã bồi thường xong!”

“Nhưng mà… ngươi không muốn chấm dứt nhân quả sao?”

Vẻ mặt Hạ Nhân vô cùng chân thành, trong mắt còn ánh lên tia sáng trong trẻo thuần khiết.

Tiêu Tri Quân nói: “Nhân quả gì?”

Hạ Nhân nói: “Vừa rồi chỉ là bồi thường tổn thất cá nhân của ta. Đừng quên, người nhà các ngươi trước sau đã giết ta hai lần. Món nhân quả này, ngươi không muốn chấm dứt sao?”